

známé skautské osobnosti - B. Powella, E.T. Setona nebo A.B. Svojsíka. To se už naše setkání pomluví chýlilo ke svému konci a tak bylo třeba udělat ještě několik společných fotek. A celé setkání jsme pak zakončili zpěvem první sloky skautské hymny.

Svátky a narozeniny v dubnu

Narozeniny tento měsíc slaví:

Narozeniny:

- 2.5. Myška
- 9.5. Miska
- 13.5. Sigg
- 17.5. Barborka
- 19.5. Terezka
- 20.5. Dominik
- 25.5. Simča
- 31.5. Vanda

Svátky:

- 17.5. Aneta
 - 23.5. Vladimír
- Přejeme všechno nejlepší.

Významné dny v dubnu

- 1. 5. Svátek Práce
- 8. 5. Den Osvobození

Co nás čeká

Květen

7. - 8.5. Jarní putování pro skauty a skautky

Z původně plánovaného putování po Broumovsku jsme museli změnit trošičku plány. A místo na Broumovsko se vydáme na letošní tábořiště. Prozkoumáme okolí tábora a seznámíme se i vlastní táborovou základnou.

Sraz bude tedy v pondělí 7.5. V 14:15 u pošty na hlavním nádraží. S sebou si každý zabalí spacák, karimatku a jídlo na oba dny. Návrat bude v úterý 8.5. Okolo 17 hodiny opět na hlavní nádraží. Více informací na středeční schůzce.

15. , 16 a 22, 23.5. Schůzky na kolech
Tradiční jarní schůzky na kolech. Sraz bude vždy před ZŠ Úprkova. Promažte a zkontrolujte si svá kola. Během schůzek budeme plnit podmínky odborky cyklisty pro řidičák na kolo.

26.5. Cyklovýprava

Zatím předběžný termín výpravy na kolech. Vydáme se na putování po Hradeckých lesích a možná ještě dále. Výpravě budou předcházet schůzky na kolech, kde každý účastník bude muset získat oddílový řidičák na kolo.

29.5. Schůzka s rodiči

Na konci května se uskuteční schůzka s rodiči, kde budou předány informace k letošnímu táboru a další informace k činnosti oddílu.

Červen

16.6. Skoro letní výprava a možná i s vařením

Červenec

14. - 28.7. Letní tábor v Dobré Vodě

Na letošní tábor se vydáme na tábořiště kolínských skautů nedaleko Ledče nad Sázavou. Více naleznete na webových stránkách oddílu. Zde jen připomínáme, že každý účastník tábora musí mít oddílové tričko i krojovou košili.

Kroje a oddílová trička

Uzávěrka přijímání objednávek na trička a košile je 15.5. Proto prosíme o urychlené objednávky. Zde jen krátce připomínáme informace z minulého čísla. Jak již víte z opět zajišťujeme oddílová trička a košile. Trička budeme objednávat pouze ve velikosti min. 150. Co se týká košil. Cena nové košile je od 499,- do 549,-Kč (www.jun.cz) a cena nášivky je 70,-Kč(domovenka, č. oddílu, mezinárodní znak). Předávejte prosím vaše požadavky u vedení oddílu, abychom stihli vše zajistit včas.

... a na závěr

Tak jsme na konci tohoto čísla. I toto číslo bylo nabitě událostmi a postřehy a tak i toto muselo vyjít v rozšířeném vydání. Jsme rádi, že i do tohoto čísla přispěli další dopisovatelé. Když budou i do dalších čísel přispívat naši stálí i noví dopisovatelé budeme jen rádi vydávat náš časopis v rozšířeném vydání.

Jednička hlásí!

Časopis 1.oddílu Junáka v Hradci Králové číslo: 9/107 květen 2012

ročník X.

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

Už jen dva měsíce nás dělí od velkých letních prázdnin. Ale i když se nám prázdniny blíží milovými kroky přece jenom nás čeká ještě několik větších akcí a hlavně finále příprav letošního oddílového tábora. Takže spousta zážitků, spousta práce, ale i dva měsíce báječných oddílových akcí. Můžete se těšit na kola, čekají nás opět i lodě a určitě i nějaké překvapení. Takže vám přeji opět klidné čtení a těším se s vámi se všemi na našich oddílových akcích.

Co se událo v dubnu

13. - 15.4. Hraničářská výprava do České Třebové

O tomto víkendu se uskutečnila naše další víkendová akce. Do příprav programu tohoto víkendu se zapojili naši roveři a roverští čekatelé. My z vedení jsme si mohli jednou oddychnout a společně s ostatními se těšit na to, co pro nás připraví naši roveři. A nyní již předáme slovo Terezce, která nám popsala robinsonádu z pohledu účastníka:

Když jsme dorazili do klubovny, zjistili jsme, že hraničář Halt (neboli jeden z Gandalfů, jak ho nazýval Sigg) hledá učně. A tak jsme si celý víkend na ně hráli. Byli jsme rozdělení do dvou družinek. Jedna byla složena ze mě, Nšoči, Mini, Stopaře, Čertika a malého Vojty. Tu druhou vedl Věča a dále obsahovala Elišku, malou Aničku, Honzu a Jašika. Halta hrál Prófa, jeho pobočníky Světluška s Anetou a jeho manželku Katák. První část sobotního večera nás Katák, jelikož v příběhu byla diplomatka, zkusila, zda bychom se lépe nehodili na diplomaty než na hraničáře. Takový diplomat toho musí hodně vědět o cizích zemích a zeměpis očividně patřil ke slabším naší družiny, jelikož tuto hru jsme prohráli. Druhou část večera hraničáři plánovali náš zítřejší výcvik a já se světluškami a Vandou hrála různé slovní hry. Co dělala vlčata, je mi záhadou.

Druhý den ráno jsem se vzbudila o půl sedmé nebo kdy. Potíž však byla v tom, že Mina se vzbudila taky a odmítala nadále zůstat ve svém spacáku. A tak jsme s Katákem vstaly taky a sedly s Minou na chodbě, dokud Katák nešla vzbudit hraničáře, aby mohli jít nakoupit. Mina si umínila, že chce jít s nima a dala nám docela zabrat ji přemluvit, aby zůstala v klubovně.

Po vydatné snídani, při které Katák nasypala hlavnímu hraničáři cosi do pítí a on byl unesen, jsme začli balit družinový batoh na túru. Malá Mina se

Rozhodla, že si s sebou na cestu vezme plyšáka a tak jsme ji asi půl hodiny přemouvali, aby ho tu nechala. Naštěstí plyšák patřil Vandě a ta ji to nakonec vymluvila. Pak jsme vyrazili. Byl docela zážitek nést batoh plný pítí, svačín a oběda do největšího krpálu. Na vrcholu onoho zmíněného kopce nám Světluška vysvětlila první část výcviku. Každý z mé družiny šel patnáct minut se zavázanýma očima. Občas měl vykřiknout: "schovat" a celá družina se musela schovat a Katák s Libou nás pak hledaly. Nejdřív to docela šlo, ale pak jsme ještě k tomu měli co nejdýl vydržet mlčet. Vedli jsme v tu dobu nejprve Nšoči, pak Stopaře a nakonec Čertika. Dokud se nikdo ze družiny neprokecl, bylo docela náročné dát hlavně tomu slepému najevo, co se děje. Pak se Vojta s Minou prokecl a tak se mnou Stopaře vedl Vojta. Popravdě řečeno mi to moc platné nebylo, protože Vojta moc nechápal, co naznačuji. A tak pro mě byla docela úleva, když se Stopař a Čertík prokecl taky. Další součástí výcviku bylo poznávání zvířat. Tam jsme pouze prohodili dvě zvířata, ale jinak jsme to měli celé dobře. Pokračovali jsme dál a docela jsme s Vandou chytaly záchvaty smíchu, které jsme jen s těžší potlačovaly. Nakonec jsme však skoro hodinu mlčely úplně zbytečně, jelikož ve druhé skupince byli omezeni na čtvrt hodiny. Rozhledna, na kterou jsme šli, byla zavřená. V její blízkosti jsme si alespoň uvařili oběd a pak šli vysvobodit Halta ze spárů nevímkoho. Nakonec ho osvobodil člen Věčovy družiny nebo Věča sám, to už nevím. Vydali jsme se dál a Prófa měl nějaký problém s pamětí patrně v důsledku otravy. Když jsme hráli bombu a štít, z ničeho nic skolaboval. A tak mu Věča dal masáž srdce a Vojta masáž žaludku. Sváča nám poradila, abychom ho probudili zvednutím jeho nohou. K nim se hned nahrnuli malí Vojta s Aničkou. Byl to hrozně legrační pohled, jak zvedali nohy velké jako oni sami. Potom ještě Prófa pociťoval bolest kotníku. Hrál simulaci tak dobře, že když si sundal šátky z nohy, malá Mina se zeptala: „A tebe už to nebolí?“

Katák kamsi zmizela a jak jsme se později dozvěděli, zabloudila. Vrátili jsme se do klubovny a po večeri mučili Katáka, kterou už mezitím Liba s Anet našly, aby prozradila, kde se skrývá protijed pro Halta. Mučení to bylo obzvlášť pro lidi s hudebním sluchem, jelikož jsme otázky zpívali. Nakonec jsme dostali informaci, kterou jsme potřebovali a dali jsme se do opravdového zpěvu s kytarou.

Druhý den ráno se Mina opět probudila velmi brzy a tak jsme, zatímco hraničáři šli nakoupit, mazaly snídani a skoro celou ji taky namazaly. Po snídani jsme šli hledat protijed pro Halta. Měla jsem opravdu radost, když se s ním Čertík po chvíli vrátil. Potom jsme zjišťovali

informace o parku a Kaťák s Anet hledaly kešku. Pak jsme se k hledání připojili i my, ale kešku jsme nenašli. Po obědě nás čekal obřad, při kterém nás hraničáři vzali mezi sebe. Dlužno dodat, že za ty zablácené bačkory jsem dostala vynadáno. Uklidili jsme klubovnu a vydali se na vlak. Ten byl asi začarovaný, protože za celou dobu, co jezdím na výpravy nikdy žádný vlak zpoždění neměl a tenhle se spozdil o půl hodiny. Ve vlaku z Pardubic do Hradce Líba naposledy za tuto výpravu vytáhla kytaru zpívali jsme. Tak končila tato velmi povedená výprava. Byla fakt skvělá.

Tak to byly vzpomínky Terky a my se nyní můžeme podívat na přípravy a průběh celé výpravy z pohledu jednoho z hlavních organizátorů Světlušky: Takže jak že to tedy Světluško bylo?

S Kaťákem jsme se už asi před rokem rozhodli, že bychom někdy mohli zorganizovat výpravu ve stylu knížek Hraničářův učeň. A tak jsme se se Siggim domluvili, že připravíme letošní jarní robinsonádu. Tak všemu nejdřív předcházely hodiny porad a příprav. Ve středu před robinsonádou mě chytla taková starostlivá nálada, takže jsem otravovala Kaťáka s otázkami typu jak s pitím apod., za což se dodatečně omlouvám. V pátek jsme se sešli na nádraží. Počítali jsme tak asi s 20 účastníky-nakonec jich jelo jen 11. Jeli jsme vlakem do Pardubic, kde jsme jen těsně nestihli vlak do České Třebové. Další jel naštěstí jen asi za 10 minut. Po příchodu do klubovny a nějakém tom zabydlení jsme před klubovnou zahájili pokřikem a seznámili jsme účastníky s hraničářským výcvikem. Prófa jakožto hraničářský vůdce Halt pronesl svou řeč na úvod. Já a Aneta jsme představovali další dva hraničáře. Účastníky jsme rozdělili do dvou družin; kapitánem jedné družiny byl Večerníček a kapitánem druhé se stala Terka. Po večeri nás navštívila lady Paulina, kterou hrála Kaťák. Družiny nejprve čekal krátký tipovací test, poté si vyzkoušely, jak moc kamennou tvář mají. Vyzkoušela si to i lady Paulina proti Haltovi, a když prohrála, musela druhý den obsluhovat Halta při snídani. Ukázalo se, že nejlépe se rozesměje Nšoči a Sváča. Po tomto večeru vedla Večerníčková družina 3:0. V sobotu nás vzbudila malá Mína asi v šest hodin. Společně s Anetou, Kaťákem a Prófou jsme se vydali do supermarketu na ranní nákup. Během snídane pak lady Paulina omámila Halta a on byl unesen. Po snídani se tedy družiny sbalily, dostaly mapy a vyrazily za únosci Halta. Já, Siggim a Kaťák jsme šli s družinou Terky. Cesta probíhala víceméně podle plánu. Po cestě družinu čekaly všelijaké úkoly jako poznávání stop a zvířat, spolupracovat, když měl jeden z nich zavázané oči, či mlčení. Nejdéle mlčet vydržela Nšoči a Terka-56 minut. Po příchodu k našemu cíli-rozhledně jsme se setkali se skupinou Večernička, se kterou šla Aneta a Sváča. Hned jsem zjistila, že když šla tato družina plnit jeden z úkolů, našla tam Prófu. Takže zatímco družiny začaly připravovat oběd, vydala jsem se společně

s Anetou najít a přemístit Prófu. Umístili jsme jeho stanoviště trošku dál do lesa. Po obědě čekal tedy družiny jeden z nejdůležitějších úkolů-vysvobodit Halta ze zajetí. Hra probíhala tak, že se děti měly proplížit kolem nás až k Prófovi, ale koho jsme my uviděli a řekli jeho jméno, ten se musel jít „oživit“ ke Kaťákovi. Osvobodit Halta se nakonec podařilo Honzovi od Večernička. Pokračovali jsme tedy směrem ke klubovně. Po cestě jsme hráli pár her a Halt se začal chovat nějak divně. Nakonec sebou uprostřed hry Bomba a štít seknul a družiny měly za úkol dát první pomoc. Někteří prostě jen řekli, ať ho tam prostě necháme ležet. Večerníček se snažil o masáž srdce a malý Vojta chtěl taky nějak pomoci, tak začal s masáží žaludku. Nakonec jsme jim tedy oznámili, že šlo jen o omdlení a že je potřeba dát mu nohy nahoru. To už přiskočila malá Anička a Vojta a snažili se udržet Prófovy nohy co nejdéle ve vzduchu. Aby toho nebylo málo, Halt si zvrtnul kotník, takže se rozjela akce shánění šátků. Po správném ošetření jsme se vydali dál a zjistili, že lady Paulina se vytratila. Původně jsme měli v plánu, že Kaťák půjde napřed a bude za sebou zanechávat nějaké stopy. Tady jsme udělali jednu velmi zásadní chybu-nenaplánovali jsme cestu, po které půjdeme, takže když jsme žádné stopy nenacházeli a po příchodu do klubovny Kaťák nikde, vydali jsme se ji s Anet hledat. Po obejití jednoho bloku domů jsme se s ní nakonec naštěstí setkali a zjistili jsme, že se ztratila. Měli jsme ještě poměrně dost času, takže po předpřipravení večere vytáhl Prófa svůj luk a každý si mohl zkusit zastrílet z luku. Po večeri došlo na vyslychání lady Pauliny. Chtěla-li se družina na něco zeptat, museli to všichni členové zazpívat. Po zjištění indicií, kde najdeme protijed, došlo na večerní zpívání. A pak alou na

Ráno po snídani se družiny vydaly hledat protijed. Trošku pršelo, což nebylo moc příjemné. Protijed našla družina Terezky, čímž vyhrála. Tady jsme udělali další chybu-pro příště bychom to měli lépe přichystat a omlouvám se Večerníčkoví. Pak jsme se vydali na lov kešek. Po příchodu do klubovny jsme se dali do přípravy oběda. Poté jsme všem účastníkům předali osvědčení o tom, že absolvovali hraničářský výcvik a tím pádem už

j s o u t a k é hraničáři. Po obědě ještě následovalo vyhlášení a zpětná vazba. Pak jsme po sobě uklidili, sbalili si a vydali se na cestu domů. Ve vlaku jsme měli kupé jen pro sebe, tak jsem vytáhla kytaru a ještě jsme si zazpívali. Výprava se podle všeho vydařila. Byla to opravdu z a j í m a v á zkušenost

vyzkoušet si, jak moc náročné je připravit takovou výpravu. Tímto bych tedy chtěla moc poděkovat Siggimu a Sváče, že nám dovolili výpravu zorganizovat a za pomoc přímo na výpravě.

A jak to vidělo vedení? Musíme říci, že roveři si vzali velké sousto, ale musíme všem zúčastněným - Kaťákovi, Světlušce, Anetě a Prófovi složit poklonu. Prostě jsme si užili společný víkend v České Třebové pod vedením mistra Halta a z nás všech se stali Hraničáři.

Organizátoři nezapomněli ani na pamětní listy. A tak ten zde otištěný nebyl nikdy vydán. Proto jej otiskujeme alespoň v časopise.

22.4. Závody světlušek a vlčat

Dva roku uběhly jako voda a před námi jsou další vlčácké závody. Letošním tématem byla Karlíkova továrna na čokoládu. Náš oddíl zastupovala družina Delfinů ve složení Eliška, Myška, Anička a Mína. Vlčata zastupoval Stopař, Čertík, Jáša a Vojta. Sraz jsme měli přímo v místě závodů, před klubovnou v Kuklenách. Úvod závodů obstarali hradečtí roveři krátkou scénkou, kde jako Umpa Lumpové tančili v na střeše klubovny. Po jejich krásném vystoupení předstoupil před účastníky závodů sám velký pan Wonka. Přivítal všechny hlídky ve své továrně na čokoládu. Již před tím vyhráli všechny zúčastněné družiny zlatou vstupenku, která je opravňovala ke vstupu do továrny. Po pěkném úvodu nastalo delší čekání na start. Každá ze zúčastněných družin si čekání vyplnila po svém. Někdo hrál na honěnou, někdo využil sportovní potřeby atd. Mezitím se postupně vydávala jedna hlídka za druhou na návštěvu továrny. I na naš hlídky přišla řada. První se vydali na trať Delfini, které asi po deseti minutách následovali Lišky. Protože s každou naší hlídkou šel jiný vedoucí nemáme přesné informace o našich hlídkách na trati. Zde jen v krátkosti uvedeme jaké nástrahy čekali družiny při cestě továrnou. První zastávka byla kousek od klubovny. Zde hlídky poznávali známé osobnosti, doplňovali slova státní hymny a vybarvovali státní vlajku. Pak trasa vedla okolo Kuklenského nádraží na louku za Růžičkovými. Tam si Umpa Lumpové popálili dlaň, odřeli koleno a vyvrkli kotník. Družiny jim museli ošetřit tato zranění. Další stanoviště bylo na cestě k Temešváru. Tam ny družiny čekal test z dopravních značek a cesta podle nich bludištěm. Před Temešvárem měl každý člen družiny zabalit co nejlépe tabulku s čokoládou. Škoda jen, že to nebyla opravdová tabulka, ale jen karton papíru. Kousek od bývalé skládky Vertexu na nás čekalo rozdělování ingrediencí do čokolády. Také jsme museli poznat, která ingredience je jedovatá a tu z přípravy čokolády vyřadit. Pak jsm pokračovalo podél Náhonu k asi nejzajímavějšímu stanovišti. Zde na nás čekal chleba, tavený sýr a nůž. Zde si každý z družinu musel ukrojit chleba a ten namazat sýrem. Toto stanoviště bylo označeno alespoň družinou, kterou jsem doprovázel

jako nejlepší. Možná to bylo tím, že bylo skoro poledne a tak byl čas na svačinu. V remízku nedaleko od svačínového stanoviště byla malá překážková dráha. Zde musel každý zdolat Karamelovou horu (přelézt štafle), překonat Čokoládovou řeku (po napnutém provazu přeručkovat od stromu ke stromu), pak se proplazit ostružiním a nakonec se pokusit trefit papírovou koulí terč na stromě. Předposlední zastávka byla na okraji Borovinky. Tam na nás čekal nějaká zmatená Upma Lumpa. Chtěl po nás abychom našli ve slovníku nějaká cizí slova, aby mohl poslat zásilku čokolády do Švýcarska. Tak jsme hledali v německém slovníku slova čokoláda, vlak a jiná slova. Na poldním stanovišku na břehu Borovinky čekal soutěžící poldsední úkol. Měly napsat adresu na pohled a nakreslit nějaký obrázek, který se vztahoval k jejich návštěvě továrny na čokoládu. Pak už jen rychle do cíle. Ten byl nedaleko od posledního stanoviště. Po odevzdání průvodky se vydali družiny přes Červený drův zpět do cíle. Tam na ně čekali buřty. Na vyhlášení výsledků jsme museli chvíli počkat. Následoval nástup a vyhlášení výsledků. První byla vhlášována kategorie světlušek. V této kategorii soutěžilo šest hlídek. Naše Delfini skončili na pěkném pátém místě. Pak došlo k vyhlášení výsledků vlčat. Tak byla konkurence velká. Soutěžilo totiž sedm hlídek. Po vyhlášení posledního místa jsme si oddechli. Nejsme poslední. Pak přišlo na řadu další místo a my zase ne. Až se blížilo úplné finále. Na druhém místě skončila družina Lišek. V tu chvíli propuklo veliké nadšení našich vlčat. Vybojovala krásné druhé místo a zajistila si postup do krajského kola. Po vyhlášení výsledků jsme se rozloučili, předali naše závodníky rodičům a odjeli domů.

24.2. Fotka po sto letech

Na svatého Jíří vylézají nejen hadi a štíři, ale i skauti slaví. Letos na tento den připadlo vyvrcholení oslav 100. let založení naší organizace v Čechách. My jsme se k těmto oslavám připojili střediskovou akcí Fotka po sto letech. Pozvali jsme všechny členy střediska do naší klubovny. Nesešlo se nám sice moc. Z dalších oddílů našeho střediska přišla jen Jitka se 6. rojem. Střediskové rovery byli zastoupeni pouze Veverčákem a dospělí byli zastoupeni Ondrou, Alenou, Kelly a Martou. Po společném nástupu Jedničky a Kuklen jsme zahájili naše setkání pokřikem oddílů. Po zahájení byla vysvětlena pravidla naší hry "Skautská pošta". Tuto hru jsme zvolili jako malou připomínku naší skautské historie, kdy skauti pomáhali při vzniku Československa s doručováním pošty na významné státní instituce. Úkolem tedy bylo doručit co nejvíce zásilek. V jejich doručování jim bránili naši roveři, kteří představovali rakouské úředníky, kteří se snažili zmařit doručení těchto zásilek. Doručovatelé mohli k doručení zásilky použít i tramvaj, kterou obsluhovala Katka. Ve finále se asi našim cenzorům podařilo přece jenom zvítězit. Druhá soutěž se týkala skládání tří obrázku. Úkolem družin bylo složit jednotlivé obrázky a určit, kdo je na obrázku. Pro některé družiny to bylo docela jedné. Však na obrázcích mohli odhalit